

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 40C/175/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112223316
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sandra Veľká
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2015:7112223316.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Sandrou Veľkou, v právnej veci žalobcu: X.. C. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XXXX/X, K., právne zast. JUDr. Juraj Kus, advokát, AK Nám. osloboditeľov 10, Michalovce, proti žalovanému: Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava, o zaplatenie 75.000 EUR s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 75.000 EUR s 9% úrokom z omeškania od 6.2.2012 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Konanie v časti o zaplatenie 648,52 EUR s 9% úrokom z omeškania od 6.12.2012 do zaplatenia z
a s t a v u j e .

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

Nepripisáva žalobcovi náhradu trov konania.

Štát nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 12.9.2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 100.648,52 EUR s 9,5% úrokom z omeškania od 6.2.2012 do zaplatenia. Uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 19.8.2013 č.k. 40C 175/2012-126, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.9.2013 konanie o zaplatenie 25.000 EUR zastavil. Na pojednávaní dňa 22.4.2015 vzal žalobca návrh v časti prevyšujúcej 75.000 EUR s 9,5% úrokom z omeškania od 6.2.2012 späť. Návrh odôvodnil titulom nezákonného rozhodnutia štátu uznesením o vznesení obvinenia zo dňa 14.12.2005 vydaným odborom Inšpekčnej služby v Košiciach. Žalobca bol nespravodlivo trestne stíhaný od 14.12.2005 do 31.1.2011, 5 rokov a 2 mesiace, trestná vec skončila oslobodzujúcim rozsudkom. Žalobca listom zo dňa 1.8.2011 doručil Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Žalovaný listom zo dňa 3.2.2012 oznámil, že neboli splnené predpoklady na vznik zodpovednosti za škodu. Žalobca má za to, že zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby má rovnaké účinky ako zrušenie či zmena uznesenia o vznesení obvinenia. Žalobca bol obvinený z trestného činu zneužívania právomocí verejného činiteľa. Proti uzneseniu o obvinení žalobca podal sťažnosť, ktorú prokurátor zamietol. Žalobca sa musel zúčastňovať na úkonoch v prípravnom konaní, neskôr v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní pred súdom a hrozba vysokého trestu u poškodeného zanechala trvalé následky a spôsobila mu neopísateľnú psychickú traumu. Bol personálnym rozkazom č. 729 zo dňa 22.12.2005 prepustený zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru z tých istých dôvodov, pre ktoré bol aj obvinený uznesením vyšetrovateľa zo dňa 14.12.2005. V personálnom rozkaze na druhej strane sa uvádza, že uvedený skutkový stav bol zistený a preukázaný šetrením nadriadeného, ktorý

ako dôkazy použili najmä výsledky šetrenia. Podľa sp.zn. ČTS: UIS-86/KOK-2005, ďalej úradný záznam zo dňa 19.12.2005 z nazretia do vyšetrovacieho spisu. Z oslobodzujúceho rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 18.10.2010 je zrejmé, že obvinenie bolo nezákonné. Proti personálnemu rozkazu poškodený podal rozklad, ale Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím zo dňa 28.2.2006 rozklad zamietlo. Oslobodzujúci rozsudok relatívne zakladá dôvod na obnovu konania, lebo ide o novú skutočnosť alebo dôkaz, ktoré neboli policajtovi alebo nadriadenému bez jeho viny v čase konania známe a nemohol ich uplatniť a ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie. Poškodený nie z vlastnej viny zmeškal subjektívnu aj objektívnu lehotu na podanie návrhu na obnovu konania, v ktorom by sa domáhal zrušenia personálneho rozkazu č. 729 zo dňa 22.12.2005, ktorým bol prepustený zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru. Trestné konanie, ktorým bol poškodený oslobodený spod obžaloby právoplatne skončilo až oslobodzujúcim rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 21.6.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach z 31.1.2011. Poškodený dnes nemá k dispozícii iným prostriedok ochrany než domáhať sa náhrady škody v tomto konaní. Prepustením zo služobného pomeru príslušníka PZ poškodenému vznikla nevyčísliteľná škoda. Stratil natrvalo sociálne výhody, ktoré policajt má v zmysle zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov policajného zboru. Žalobca stratil nárok na odchodné, na ktoré by inak mal nárok až do výšky desaťnásobku služobného platu. Služobný plat poškodeného v čase prepustenia bol cca 20.000,- Sk, čiže išlo by o sumu asi 200.000,- Sk. Žalobca sa musel podrobiť súdному procesu a bol nespravodlivo trestne stíhaný skoro 5 rokov. Počas tohto obdobia došlo k zásahu do jeho súkromného a rodinného života. Navyše jeho prípad bol viackrát medializovaný, napr. v denníku Korzár dňa 19.1.2007 bol zverejnený článok „Skorumpovaných policajtov môžu usvedčiť Ukrajinci“. Trestná vec bola medializovaná aj v iných médiách, napr. v televízii Markíza na hlavných televíznych správach a konanie poškodeného bolo opísané ako hotová vec, že patrí medzi skorumpovaných policajtov, ktorí v službe vo Vyšnom Nemeckom brali úplatky za bezproblémové prepúšťanie cestujúcich, atď. V denníku Korzár zo dňa 7.2.2011 bol uverejnený článok „Veľký korupčný prípad sa mení na fiasko“. Trestná vec poškodeného bola značne medializovaná a bola podrobená verejnej mienke. Aj keď bolo zverejnené, že žalobca bol oslobodený spod obžaloby, jeho meno ostane navždy pošpinené a množstvo ľudí z rôznych oblastí života, či už verejného, pracovného alebo rodinného má dodnes pochybnosti o žalobcovi. Žalobca má čistý register trestov, je bezúhonný a nikdy nebol trestne stíhaný ani v inej veci.

Žalovaný žiadal návrh zamietnuť s odôvodnením, že Generálna prokuratúra Slovenskej republiky nemá byť zástupcom štátu, v tomto konaní štát má zastupovať Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. So žalovaným Slovenská republika - Generálna prokuratúra nebol nárok predbežne prerokovaný, preto je žaloba neprípustná a predčasná, vznik škody nie je preukázaný, vznik nároku na nemajetkovú ujmu nie je preukázaný ani čo do základu ani výšky, rozhodnutie o prepustení žalobcu z policajného zboru je pre posúdenie problematiky právne bezvýznamné, keďže nebolo zrušené, súd nie je oprávnený posudzovať jeho zákonnosť a na tomto základe činiť právne významné závery.

Súd vykonal dokazovanie výpoveďou žalobcu, výpoveďou svedkyne X. K. Š., výpoveďou svedka X. A. J., výpoveďou svedka X. K. S., výpoveďou svedka O. J., výpoveďou svedka D. A., výpoveďou svedka S. Š., žiadosťou o predbežné prerokovanie náhrady škody zo dňa 1.8.2011, odpoveďou Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zo dňa 3.2.2012, uznesením zo dňa 14.12.2005, uznesením Vojenskej obvodnej prokuratúry Prešov OPv 259/2005 zo dňa 23.2.2006, obžalobou zo dňa 7.6.2010, rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 31.1.2011 2T 100/2010-1050, personálnym rozkazom ministra vnútra SR zo dňa 22.12.2005, rozhodnutím Ministerstva vnútra SR zo dňa 28.2.2006, písomným vyjadrením žalovaného zo dňa 20.1.2015, potvrdením zo dňa 10.3.2015 a zistil tento skutkový stav:

Z výpovede žalobcu súd zistil, že od roku 2000 bol prijatý do policajného zboru ako referent Oddelenia hraničnej kontroly Vyšné Nemecké. Dňa 14.12.2005 sa stala udalosť, ktorá mu zmenila život. Ako policajti boli zavolaní na poradu, prišli na oddelenie o 9.00 hod., kde im oznámili, že budú prečítané mená, koho meno bude prečítané, má vyjsť von. Meno žalobcu bolo prečítané ako prvé v poradí. Vyšiel von, kde ho čakali kukláči, ktorí ho spúťali, obmedzili na osobnej slobode, opreli o múr, vykonal osobnú prehliadku. Takto bolo zaistených iných 15 až 17 policajtov. O zásahu bol vyhotovený kamerový záznam. Spúťaných ich viedli cez odbavujúcu miestnosť pre verejnosť, do budovy, kde mali osobné veci, bola vykonaná kontrola skriniek, peňaženiek, následne boli naložení do autobusu, odvezení do Košíc, kde sa nemohli cestou rozprávať. Bol uskutočnený výsluch, kde na žalobcu bolo tlačené, aby sa priznal. Nebolo mu jasné, o čo ide, vedel iba o hrozbe sadzby odňatia slobody 8 až 12 rokov. Bol umiestnený v cele predbežného zadržania v Košiciach 1 a pol dňa, na druhý deň o 16.00 hod. bol

prepustený. Od 14.12.2005 nepracoval, čerpal dovolenku a rozkazom ministra vnútra zo dňa 22.12.2005 bol prepustený zo služobného pomeru pre hrubé porušenie služobných povinností. Hľadal si prácu, mal problém zamestnať sa, nikto ho nechcel zamestnať, vec bola medializovaná, v dedine mal problémy, odvracali sa od neho známi, nemal nárok na sociálne výhody zo služobného pomeru, odchodné ani služobný dôchodok, odpracovaná doba 5-6 rokov sa mu nezapočíta do dôchodku. Ujma nastala aj v súkromnom živote, musel sa zamestnať v Bratislave, kde je zamestnaný 8 rokov, 10 dní je v práci v Bratislave a 4 dni doma. Dcéra sa ho pýta, prečo nie je policajt, nevie jej to vysvetliť aj ona chce byť policajtkou. Priatelia v Michalovciach sa od neho odvrátili, trpeli rodičia, svokrovci, manželka mala psychické problémy, on mal zdravotné problémy.

Z výpovede svedkyne X.. K. Š. súd zistil, že svedkyňa uzavrela manželstvo so žalobcom v roku 2002, žili normálnym životom, v roku 2003 sa im narodila dcéra, mali sa sťahovať do bytu do Michaloviec, ktorý prerábali. Žili normálnym životom, navštevovali ich kamaráti, mali známych. Žalobca sa do dediny prisťahoval, avšak mal veľa kamarátov, starostu a iných. V roku 2005 bola svedkyňa na materskej dovolenke s dcérou, dňa 13.12.2005 bol žalobca na dovolenke, zavolali mu, že má prísť na druhý deň na poradu do Vyšného Nemeckého. Porada bežne trvala pár hodín. Celý deň sa neozýval, poobede mu 2 krát volala, zavolala bývalého kolegu, ktorý jej nič nechcel povedať, povedal „ako ti to mám povedať“, myslela si, že žalobca je mŕtvy, následne jej kolega povedal, čo sa stalo. Žalobca neprišiel domov ani večer, zavolať, že nevie, kedy príde. Vrátil sa na druhý deň, bol na neho strašný pohľad, bol v zúboženom stave. Začal veľký mediálny boom, že bol vykonaný zásah vo Vyšnom Nemeckom, bolo zadržaných 17 policajtov pre korupciu. Touto udalosťou sa im veľmi zmenil život. Všetci začali rozprávať, že žalobca je grázol, že nakradol peniaze, mali byť, ktorý získal žalobca pred manželstvom, v tom čase si kúpili auto na leasing, všetci začali hovoriť, že kradnú, robili posmešky, hovorili rodičom a svokrovcovi, že žalobca je v base, všetci ich ohovárali. Svedkyňa mala psychické problémy, musela sa liečiť, situáciu nezvládala. Dcéra sa vypytovala, ťažko sa jej to vysvetľovalo. Žalobcu si všetci obľúbili aj v jej zamestnaní, následne zmenili názor. Dodnes aj ju berú ako manželku policajta, ktorého vyhodili, taktiež aj dcéru. Po začatí trestného stíhania ich už nikto nechcel zo známych kontaktovať, nikto ku nim nechodil, aj oni prestali navštevovať podujatia, ktoré navštevovali dovtedy. Ona sama tomu najprv nechcela uveriť, avšak boli predložené neveriteľné dôkazy a neverila, že by štát mohol stíhať policajtov bez dôkazov a z tohto samotného poznania mala psychické problémy. Začatie trestného stíhania bolo medializované, o ukončení trestného stíhania nikto nevedel, nedošlo k ospravedlneniu, žalobca je stále vnímaný ako bývalý policajt, ktorého vyhodili a stále to dolieha na celú ich rodinu, na dcéru, rodičov, svokrovcov. Dôvodnosti trestného stíhania uverila práve preto, že bolo naraz stíhaných 17 policajtov, bolo to mohutne publikované na internete, v televízii, v tlači.

Z výpovede svedka X.. A. J. súd zistil, že žalobcu pozná od roku 2000, manželka žalobcu bola spolupracovníčka svedka. So žalobcom sa intenzívnejšie poznal, spojili ich rodiny, žalobca chodil za manželkou do práce. Po roku 2005 bol svedok viackrát svedkom hádok, obviňovali sa, že pre šmeliny žalobca ohrozil rodinu, sám svedok povedal žalobcovi, že je grázol, či sa mu oplatilo pre šmeliny dostať manželku do takéhoto tlaku. Ich vzťahy sa zhoršili a ostali také. V roku 2005 svedok získal prácu v Bratislave, v roku 2006 postúpil do predstavenstva obchodnej spoločnosti. V tom čase ho navštívil žalobca, či by mu nemohol nájsť prácu. Svedok si to nemohol dovoliť ani to nechcel, keďže vedel, že žalobca je obvinený a bol vyhodnený z práce a preto jeho žiadosť o zamestnanie vôbec neprijal. Od tej doby sa so žalobcom nestretáva.

Z výpovede svedka X.. K. S. súd zistil, že svedok pozná žalobcu od vysokej školy, nastúpili do rovnakého zamestnania a kontaktovali sa aj rodiny. Keď sa svedok dozvedel, že bola obvinená skupina policajtov z porušenia zákona, rozhodol sa, že sa nebude stretávať so žalobcom a nebudú sa stretávať ani rodiny. Pri náhodných stretnutiach so žalobcom videl, že žalobca posmutnel, bol rozrušený, zlomený. V roku 2008, keď sa žalobcovi narodil syn, tak ho prosil, aby prišiel za krstného otca. Svedok sa zľutoval, kontakty však stále nie sú časté a nestretávajú sa. Videl pri náhodných stretnutiach, že žalobca bol psychicky v koncoch. Poznajú sa dlhé roky, žalobcu poznal ako veselého človeka, preto vedel zhodnotiť, že je psychicky zlomený.

Z výpovede svedka O. J. súd zistil, že žalobcu pozná 20 rokov, boli kamaráti. Navštevovali sa, poznal aj jeho manželku, boli v užšom kontakte. Po incidente v roku 2005 sa jeho pohľad na žalobcu zmenil, je policajt, vyšetrovateľ 12 rokov, vie, čo musí byť zistené, aké musia byť pripravené veci, aby bolo vznesené trestné stíhanie a aké procesné prostriedky sa použijú. V tom čase bol vyšetrovateľ 2

roky, bola to horúca téma, bolo povedané, že autobus policajtov bol vzatý pre úplatky. Pohľad na žalobcu sa radikálne zmenil, dlho sa nevideli, vie, že bol vyhodený z práce, stretli sa asi po roku, on žalobcu nevyhľadával, mal to zakázané v zmysle interných pokynov stretávať sa s kriminálne závadnými osobami. Pri náhodnom stretnutí žalobca hovoril, že má problémy s financiami, s manželkou, svedok ho len vypočul. Potom sa roky nestretli, až teraz ho žalobca oslovil, aby prišiel vypovedať. A až teraz sa dozvedel, že bol oslobodený a čo všetko ho to stálo. Svedok by to osobne zle znášal jednak poníženie, odlúčenie od rodiny, keďže žalobca pracuje mimo domova. Na konanie bolo informačné embargo a až následne sa dozvedel, že sa pripravovali veci tak ako sa to nemá robiť. Všetci kolegovia tomu verili, keďže boli zadržaní policajti, čo nie sú jednoduché veci. Svedok ani ostatní nemali pochybnosť o dôvodnosti. V kolektíve vyšetrovateľov tomu všetci verili, keďže všetci sú postihnutí svojím zamestnaním, následne to ovplyvnilo aj profesionálny život svedka, zmenil názor na špeciálne jednotky.

Z výpovede svedka D. A. súd zistil, že svedok je bývalý kolega žalobcu a poznali sa aj z futbalu. V čase, keď spolu pracovali, bola zvolaná porada, nabehli kukláči v maskách s brokovnicami, čítali mená, odviekli žalobcu, boli mu nasadené putá, bol odvedený za doprovodu dvoch kukláčov do budovy ministerstva vnútra, kde bola vykonaná osobná prehliadka, prehliadka skrinky, všetko pod hrozbou zbrane. Bola tam televízia, novinári, bolo tam ľudí ako na 1. mája, pomedzi tých všetkých ľudí bol odvedený v putách za prítomnosti kamier a fotoaparátov do autobusu. Muselo to byť strašné na psychiku. So žalobcom mali veľmi dobrý vzťah, pracovali v jednej smene, na žalobcu sa dalo spoľahnúť aj keď bol mladší, bol veselý, inteligentný, znalý problematiky. Potom nastala nedôvera, vyhýbali sa, podozrievali. Vzťahy ochladli, od tej doby sa nestretávajú. Predtým sa stretávali s rodinami, chodili na výlety, viedli veselý spoločenský život. Z počutia vie, že žalobca si nevedel nájsť prácu, odišiel do Bratislavy, v Michalovciach ho každý poznal, potom ako to bolo v novinách, v televízii ako ho v putách odvádzajú, každý sa na to pozeral, si žalobca nevedel nájsť prácu. Vie, že trpí aj jeho rodina, s manželkou sa občas stretne a porozpráva.

Z výpovede svedka S. Š. súd zistil, že svedok pozná žalobcu z práce z Vyšného Nemeckého od roku 2000. Žalobca bol dobrý kamarát, spolupracovník, dalo sa na neho spoľahnúť, chodili na posedenia, navštevovali sa, telefonovali si spolu, manželky boli kamarátky do roku 2005, keď bola zvolaná porada, žalobcu zaistili kukláči pod hrozbou zbrane, bola tam televízia, odviekli ho do Košíc, bol v cele predbežného zadržania asi 24 hodín. V televízii vystúpil bývalý minister, ktorý uviedol, že bolo zaistených 17 skorumpovaných policajtov, ktorí zneužili právomoci verejného činiteľa, brali úplatky, hrozí trest odňatia slobody 3 až 8 rokov. Vie, že žalobca mal problém zamestnať sa, Michalovce sú malé mesto, každý na neho ukazoval, stratil veľa kamarátov, známych, musel odísť do Bratislavy za prácou, kde je dodnes. Svedok sa s ním prestal kamarátiť, nedvíhal mu telefóny, keďže vedel, že boli nasadené informačno technické prostriedky, telefón bol odpočúvaný a nie je s ním v kontakte dodnes. Vie, že mal problémy s manželkou, keď ju stretol, povedala mu, že sa pravdepodobne rozvedú, že nebude žiť so zločincom. Tieto skutočnosti sa dozvedel jednak od manželky žalobcu, od ľudí, ktorých stretával, v Michalovciach mal veľa známych.

Zo žiadosti o predbežné prerokovanie náhrady škody zo dňa 1.8.2011 súd zistil, že právny zástupca žalobcu listom zo dňa 1.8.2011 doručil Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci z dôvodu, že žalobcovi v trestnom konaní bola spôsobená skutočná škoda a nemajetková škoda, keďže žalobca bol nespravodlivo trestne stíhaný a obvinený uznesením vyšetrovateľa zo dňa 14.12.2005 ČTS:UIS-86/KOK-2005. Žalobca bol obvinený z trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1a/ Tr. zák., trestný čin prijímanie úplatku a inej nenáležitej výhody, trestná sadzba 6 mesiacov až 3 roky a za druhý skutok 3 roky až 8 rokov. Žalobca podal proti uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť, prokurátor sťažnosť zamietol uznesením zo dňa 23.2.2006. Vojenská obvodová prokuratúra Prešov 11.6.2010 podala na žalobcu obžalobu na Okresný súd Michalovce. Okresný súd Michalovce rozsudkom zo dňa 18.10.2010 oslobodil žalobcu spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že skutok sa stal. Proti rozsudku podal odvolanie prokurátor. Krajský súd uznesením zo dňa 31.1.2011 6To 115/2010 zamietol odvolanie vojenského obvodného prokurátora. Žalobca bol nespravodlivo trestne stíhaný od 14.2.2005 do 31.1.2011 - 5 rokov, 2 mesiace. Nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci bolo vydanie uznesenia o vznesení obvinenia zo dňa 14.2.2015. Keďže trestné stíhanie skončilo oslobodzujúcim rozsudkom, všetky rozhodnutia vydané v trestnom konaní a vykonané úkony bol nezákonné. Skutočná škoda činí 648,52 EUR a nemajetková ujma 100.000 EUR. Poškodený bol nespravodlivo trestne stíhaný od 14.12.2005 do 31.1.2011, t.j. 5 rokov a 2 mesiace. V rámci tejto doby sa poškodený musel zúčastňovať na úkonoch v prípravnom konaní a neskôr v

konaní pred súdom. Účasť na výsluchoch pred vyšetrovateľom a účasť na hlavnom pojednávaní pred súdom a hrozba vysokého trestu u poškodeného zanechala trvalé následky a spôsobilá mu neopísateľnú psychickú traumu. Každé trestné stíhanie a v rámci neho aj hroziaci trest predstavujú vážny zásah do osobnej slobody jednotlivca a vyvolávajú i ďalšie negatívne dopady na jeho osobný život a životný osud. Zasahujú do súkromného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti, preto sú spôsobilé, okrem porušenia práva na osobnú slobodu garantované v čl. 17 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, obmedziť, či porušiť aj jeho právo na rešpektovanie na ochranu súkromného a rodinného života, dôstojnosti, osobnej cti a dobrej povesti tak, ako to zaručuje čl. 19 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky. Je teda nepochybné, že trestné stíhanie a výkon väzby, príp. výkon uloženého trestu, ktoré boli realizované v rozpore so zákonom, resp. ústavným poriadkom, sú spôsobilé vyvolať vedľa vzniku materiálnej škody aj vznik nemateriálnej ujmy vo sfére osobnostných práv. Žalobca sa musel podrobiť súdному procesu a bol nespravodlivo trestne stíhaný skoro 5 rokov. Počas tohto obdobia došlo k zásahu do jeho súkromného a rodinného života. Navyše jeho prípad bol viackrát medializovaný, napr. v denníku Korzár dňa 19.1.2007. V denníku Korzár bol dňa 7.2.2011 zverejnený článok. Táto trestná vec bola medializovaná aj v iných médiách, napr. v televízii Markíza na hlavných televíznych správach a konanie poškodeného bolo opísané ako hotová vec, že patrí medzi skorumpovaných policajtov, ktorí v službe vo Vyšnom Nemeckom brali úplatky za bezproblémové prepúšťanie cestujúcich. Najnebezpečnejšie sú zásahy do osobnostných práv, ku ktorým dôjde cez médiá. O trestnom stíhaní poškodeného a ďalších policajtov médiá informovali policajné zložky. Celá verejnosť, známi a rodinní príslušníci spájali meno poškodeného s korupciou, s bráním úplatkov a pozerali na neho ako na policajta, ktorý nahonobil majetok z nečestných zdrojov. Poškodený bol nespravodlivo trestne stíhaný 5 rokov a 2 mesiace. Uvedené spôsobilo poškodenému neopísateľnú psychickú traumu a ocitol sa v izolácii vo všetkých oblastiach života, či už verejného, rodinného alebo pracovného. Každý sa poškodenému otočil chrbtom a pozeral na neho ako na skorumpovaného policajta. Poškodený sa nemohol nikde zamestnať, lebo zo služobného pomeru bol prepustený pre korupciu a úplatkárstvo, t.j. pre páchanie trestnej činnosti. V prípade poškodeného došlo k oveľa závažnejšiemu zásahu do jeho osobnostných práv, než v iných prípadoch. Poškodený mal postavenie policajta, bol verejným činiteľom, bol a je bezúhonný a má čistý register trestov.

Z odpovede Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zo dňa 3.2.2012 súd zistil, že Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky bola 5.8.2011 doručená žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody žalobcu. Trestné stíhanie bolo vykonávané v zmysle platného Trestného poriadku a za aktívneho dozoru prokurátora Vojenskej obvodnej prokuratúry Prešov. Viaceré procesné úkony boli v tejto veci vykonávané práve na základe pokynov dozorujúceho prokurátora Vojenskej obvodnej prokuratúry Prešov. V prípade zodpovednosti orgánu verejnej moci za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím musí ísť o právoplatné rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škoda a bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. V predmetnom prípade zo strany vyšetrovateľa (resp. policajného orgánu) nedošlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia a ani k nesprávne úradnému postupu. V danom prípade neboli naplnené základné predpoklady na vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, a to existencia nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu. Žiadosti preto nie je možné vyhovieť.

Z uznesenia zo dňa 14.12.2005 súd zistil, že uznesením zo dňa 14.12.2005 č. ČTS:UIS-86/KOK-2005 bolo podľa ust. § 163 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie voči X.. C. Š. za trestný čin zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a prijímanie úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160 ods. 2 Tr. zák., lebo na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že dňa 31.10.2005 v čase okolo 5:00 hod. ako verejný činiteľ pri výkone služby na OHK Vyšné Nemecké na pracovisku pasovej kontroly pre peších a osobné motorové vozidlá na vstupe z Ukrajiny do Slovenskej republiky, v rozpore s ust. čl. 8 písm. b/ a čl. 12 ods. 1 písm. b/ c/, Nariadenia ministra vnútra SR č. 50/2002 o činnosti oddelení hraničnej kontroly Policajného zboru odborov hraničnej a cudzineckej polície úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia policajného zboru, bez zákonného dôvodu prevzal ako úplatok od nestotožneného občana Ukrajiny neznámy predmet nezistenej hodnoty a tento si ponechal pre osobnú potrebu, čím porušil svoje povinnosti v zmysle ust. § 48 ods. 3 písm. a/, g/ zák. č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov PZ, SIS, ZVaJS SR a ŽP, § 8 ods. 1 zák. č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore, s poukazom na čl. 1 a čl. 5 Etického kódexu príslušníka PZ, teda ako verejný činiteľ v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu, pre seba prijal úplatok alebo inú nenáležitú výhodu, aby konal alebo

sa zdržal konania tak, že poruší svoje povinnosti vyplývajúce zo zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie.

Z uznesenia Vojenskej obvodnej prokuratúry Prešov OPv 259/2005 zo dňa 23.2.2006 súd zistil, že Vojenská obvodná prokuratúra Prešov uznesením zo dňa 23.2.2006 OPv 259/2005 zamietla sťažnosť obvineného por. PZ X.. C. Š. proti uzneseniu policajného orgánu Úradu inšpekčnej služby, odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite ČTS: UIS-86/KOK-2005 zo dňa 14.12.2005, pretože sťažnosť nie je dôvodná.

Z obžaloby zo dňa 7.6.2010 súd zistil, že Vojenská obvodná prokuratúra Prešov podala dňa 11.6.2010 obžalobu zo dňa 7.6.2010 OPv 272/2008 na žalobcu ako obvineného, bývalého por. PZ X.. C. Š., že dňa 31.10.2005 v čase o 4:57 hod. ako verejný činiteľ pri výkone služby na Oddelení hraničnej kontroly Policajného zboru Vyšné Nemecké, na pracovisku pasovej kontroly pre peších a osobné motorové vozidlá na vstupe z Ukrajiny do Slovenskej republiky, v rozpore s ust. čl. 8 písm. b/ Nariadenia ministra vnútra SR č. 50/2002 o činnosti oddelení hraničnej kontroly Policajného zboru, odborov hraničnej a cudzineckej polície úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru a ust. § 48 ods. 3 písm. h/ zák. č. 73/1998 Z.z. nevykonal prehliadku občana Ukrajiny X. K., vstupujúceho na územie Slovenskej republiky, od ktorého bez existencie zákonného dôvodu prevzal bankovku nezistenej meny a nominálnej hodnoty za jeho rýchle a bezproblémové vybavenie a vstup do Slovenskej republiky a túto si ponechal pre osobnú potrebu, teda ako verejný činiteľ v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu, priamo na seba prijal úplatok, aby sa zdržal konania tak, že porušil povinnosti vyplývajúce z jeho postavenia, čím spáchal trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31.12.2005, trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.12.2005.

Z rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 31.1.2011 2T 100/2010-1050 súd zistil, že Okresný súd Michalovce rozsudkom zo dňa 31.1.2011 oslobodil žalobcu spod obžaloby prokurátora Vojenskej obvodnej prokuratúry pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31.12.2005 a trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.12.2005, ktorého sa mal dopustiť dňa 31.10.2005 v čase o 4:57 hod. ako verejný činiteľ pri výkone služby na Oddelení hraničnej kontroly Policajného zboru Vyšné Nemecké, na pracovisku pasovej kontroly pre peších a osobné motorové vozidlá na vstupe z Ukrajiny do Slovenskej republiky, v rozpore s ust. čl. 8 písm. b/ Nariadenia ministra vnútra SR č. 50/2002 o činnosti oddelení hraničnej kontroly Policajného zboru, odborov hraničnej a cudzineckej polície úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru a ust. § 48 ods. 3 písm. h/ zák. č. 73/1998 Z.z. nevykonal prehliadku občana Ukrajiny X. K., vstupujúceho na územie Slovenskej republiky, od ktorého bez existencie zákonného dôvodu prevzal bankovku nezistenej meny a nominálnej hodnoty za jeho rýchle a bezproblémové vybavenie a vstup do Slovenskej republiky a túto si ponechal pre osobnú potrebu, pretože nebolo dokázané, že sa tento skutok stal. Na základe rozsiahleho dokazovania súdom, poukazujúc na vyššie citované zákonné ustanovenia, sa súd nestotožnil s názorom vojenského prokurátora, že obžalovaný spáchal skutok uvedený v obžalobe a že sa tento skutok stal a vychádzal pritom z týchto zistených skutočností: žiadnym konkrétnym dôkazom nebolo preukázané, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, obžalovaný poprel spáchanie skutku, pričom ani jeden z vykonaných dôkazov ho zo spáchania priamo ani nepriamo neusvedčuje, ani jeden z vypočutých svedkov na hlavnom pojednávaní si na odstup času nevedeli presne spomenúť na službu vykonanú dňa 31.10.2005, súdu opísali spôsob jej výkonu všeobecne, na presné detaily si spomenúť nevedeli, podľa ich výpovedí nemali vedomosť o tom, že by obžalovaný páchal trestnú činnosť. Z prehratého obrazovo-zvukového záznamu zo dňa 31.10.2005 v čase okolo 5:57 hod. vyplýva, že obžalovaný pravdepodobne prevzal od stotožnenej osoby z Ukrajiny nejaký predmet, ktorý nebolo možné identifikovať o konkrétne aký predmet sa jedná. Zo záznamu v žiadnom prípade nie je možné jednoznačne určiť, čo vlastne obžalovaný prevzal. Je zrejmé, že sa jedná o nejaký predmet, ktorý nebolo možné s určitosťou identifikovať ako bankovku. Keďže prijatý predmet nie je možné jednoznačne určiť a definovať, nemožno tvrdiť, že sa jedná o úplatok alebo inú nenáležitú výhodu pre obžalovaného. K situácii opísanej v obžalobe neexistuje žiadna zvuková nahrávka. Z konania obžalovaného nebolo súdu preukázané pokiaľ ide o trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa, žeby obžalovaný vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu tým, že by nevykonal prehliadku u ukrajinských občanov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 31.1.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach 6To 115/2010 z 31.1.2011.

Z personálneho rozkazu ministra vnútra SR zo dňa 22.12.2005 súd zistil, že minister vnútra Slovenskej republiky personálnym rozkazom č. 729 zo dňa 22.12.2005 prepúšťa podľa ust. § 192 ods. 1 písm. e/ zák. č. 73/1998 Z.z. zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru por. X.. C. Š.L., služobný pomer končí dňom doručenia rozhodnutia, dôvod: por. X.. C. Š. dňa 31.10.2005 asi o 5:00 hod. v čase výkonu štátnej služby na Oddelení hraničnej kontroly Vyšné Nemecké na pracovisku pasovej kontroly pre peších a osobné motorové vozidlá na vstupe z Ukrajiny do Slovenskej republiky prevzal od nestotožneného občana Ukrajiny neznámy predmet nezistenej hodnoty, ktorý si ponechal pre svoju vlastnú potrebu a umožnil tejto osobe vstup na územie SR. Menovaný teda nevykonával riadne službu, pričom uvedenú skutočnosť bezodkladne neoznámil príslušnému orgánu aj napriek tomu, že bol povinný podľa § 168 Tr. zák. tak urobiť. Uvedený skutkový stav bol zistený a preukázaný šetrením nadriadeného, ktorý ako dôkazy v zmysle § 238 zák. č. 73/1998 Z.z. použil najmä výsledky šetrenia odborom boja proti korupcii a organizovanej kriminalite úradu inšpekčnej služby PZ MV SR, vedeného pod ČTS: UIS-86/KOK-2005 na základe nahliadnutia do tohto spisu, najmä úradný záznam napísaný policajným orgánom zo dňa 19.12.2005, ako aj ďalší dokumentačný materiál, ktorý je obsahom označeného spisu. Svojím konaním porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom. Zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy spočíva v tom, že nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom PZ, keď zneužil svoje služobné postavenie, prevzal a ponechal si v tomto rozhodnutí uvedenú vec a to aj napriek tomu, že na takéto prijatie nemal žiadny právny dôvod a tieto skutočnosti bezodkladne neoznámil príslušnému orgánu.

Z rozhodnutia Ministerstva vnútra SR zo dňa 28.2.2006 súd zistil, že minister vnútra SR rozhodnutím zo dňa 28.2.2006 Č.p.: KM-14/PK-2006 zamietol rozklad žalobcu proti personálnemu rozkazu ministra vnútra SR č. 729 zo dňa 22.12.2005 a napadnuté potvrdil.

Z písomného vyjadrenia žalovaného zo dňa 20.1.2015 súd zistil, že Generálna prokuratúra Slovenskej republiky nemá byť v tomto konaní zástupcom štátu a štát má zastupovať Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. S Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky nebol nárok predbežne prerokovaný, preto je žaloba smerujúca proti Generálnej prokuratúre neprípustná a predčasná. Vznik škody nie je riadne preukázaný, keďže príjmový doklad vykazuje právne vady. Vznik nároku na nemajetkovú ujmu nie je preukázaný ani čo do základu ani čo do výšky. Rozhodnutie o prepustení žalobcu z policajného zboru je pre posúdenie tejto problematiky právne bezvýznamné, keďže nebolo zrušené a súd v tomto konaní nie je oprávnený posudzovať jeho zákonnosť a na takomto základe činiť právne významné závery.

Z potvrdenia zo dňa 10.3.2015 súd zistil, že ASSYX s.r.o., Karadžičova 9, Bratislava dňa 10.3.2015 potvrdil, že žalobca vykonáva pre spoločnosť ASSYX, s.r.o. Bratislava práce stavbyvedúceho na stavbách v Bratislave od 1.4.2007 do 30.4.2010 ako SZČO a od 1.5.2010 ako právnická osoba Envirostav s.r.o.

Podľa ustanovenia § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Citovaný zákon nadobudol účinnosť dňa 1.7.2004 (článok VI zákona).

Podľa ustanovenia § 1 citovaného zákona, tento zákon upravuje a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy, c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa ustanovenia § 2 citovaného zákona, na účely tohto zákona a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, b) orgán verejnej moci je 1. štátny orgán, 2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 a 2 citovaného zákona, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ustanovenia § 5 ods. 1 citovaného zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 citovaného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 a 2 citovaného zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa ustanovenia § 16 ods. 1 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa ust. § 16 ods. 4 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. a) zákona č.514/2013 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2013, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak 1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu, 2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. b) citovaného zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, a 1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo 2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. f) citovaného zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

Podľa ust. § 17 ods. 1 citovaného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa ust. § 17 ods. 2 cit. zák. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa ust. § 17 ods. 3 citovaného zákona, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa ust. § 244 zák. č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, proti rozhodnutiu ministra, ak nejde o rozhodnutie o odvolaní, možno podať rozklad. O rozklade rozhoduje minister na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie; proti tomuto rozhodnutiu sa nemožno odvolať. Pre rozklad a konanie o ňom platia ustanovenia o odvolaní.

Podľa ust. § 245 ods. 1 citovaného zákona, ak sa dodatočne zistia nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli policajtovi alebo nadriadenému bez jeho viny v čase konania známe a nemohol ich uplatniť a ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie, možno na ich návrh právoplatné rozhodnutie preskúmať a na základe toho toto rozhodnutie zmeniť alebo zrušiť.

Podľa ust. § 245 ods. 2 citovaného zákona, návrh na obnovu konania sa podáva do troch mesiacov odo dňa, keď sa policajt alebo nadriadený dozvedel o dôvodoch obnovy konania, najneskôr však do troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa ust. § 248 citovaného zákona, policajt môže podať na súde návrh na preskúmanie právoplatného rozhodnutia vydaného nadriadeným.

Podľa ust. § 33 ods. 1 písm. a) zák. č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov, odchodné patrí v rozsahu a za podmienok ustanovených týmto zákonom policajtovi okrem hasiča, ktorého služobný pomer skončil: 1. uvoľnením, 2. prepustením, 3. uplynutím dočasnej štátnej služby.

Podľa ust. § 33 ods. 2 citovaného zákona, odchodné podľa odseku 1 patrí policajtovi a profesionálnemu vojakovi vo výške polovice základu zisteného podľa § 60, ak jeho služobný pomer trval nepretržite najmenej 13 rokov, a zvyšuje sa za každý ďalší skončený rok trvania služobného pomeru o jednu polovicu základu zisteného podľa § 60, najviac do výšky deväťnásobku základu zisteného podľa cit. ustanovenia.

Podľa ust. § 60 ods. 1 citovaného zákona, základ na výpočet výsluhového príspevku, odchodného, úmrtného, výsluhového dôchodku a invalidného výsluhového dôchodku sa zistí z priemerného mesačného služobného platu dosiahnutého v období posledných desiatich skončených kalendárnych rokov pred dňom skončenia služobného pomeru u policajta podľa odseku 2 a u profesionálneho vojaka podľa odseku 4.

Podľa § 35 ods. 1 citovaného zákona, odchodné podľa § 33 nepatrí policajtovi, ktorého služobný pomer skončil prepustením z dôvodu a) porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá, odsek 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 1.1.2009, výška úrokov z omeškania

je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Predmetom konania je náhrada škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca bol v služobnom pomere príslušníka policajného zboru, výkon štátnej služby vykonával na Oddelení hraničnej kontroly Vyšné Nemecké, odbor hraničnej polície Sobrance, Úrad hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru. Uznesením zo dňa 14.12.2005 bolo vznesené obvinenie žalobcovi za trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa a prijímanie úplatku a inej náležitej výhody z dôvodu, že dňa 31.10.2005 v čase okolo 5:05 hod. ako verejný činiteľ pri výkone služby na OHR Vyšné Nemecké bez zákonného dôvodu prevzal ako úplatok od nestotožneného občana Ukrajiny neznámy predmet nezistenej hodnoty a tento si ponechal pre svoju osobnú potrebu, ako verejný činiteľ v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech vykonal svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu, pre seba prijal úplatok alebo inú nenáležitú výhodu, aby konal alebo sa zdržal konania tak, že poruší svoje povinnosti vyplývajúce zo zamestnania, povolania, povolenia alebo funkcie. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal žalobca sťažnosť, ktorú Vojenská obvodná prokuratúra Prešov uznesením zo dňa 23.2.2006 zamietla. Dňa 11.6.2010 podala Vojenská obvodná prokuratúra Prešov na žalobcu obžalobu pre trestné činy zneužívania právomocí verejného činiteľa a prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody pre skutok uvedený v uznesení o vznesení obvinenia s tým, že žalobca dňa 31.10.2005 ako verejný činiteľ pri výkone služby na Oddelení hraničnej kontroly Policajného zboru Vyšné Nemecké nevykonal prehliadku občana Ukrajiny X. K. vstupujúceho na územie Slovenskej republiky, od ktorého bez existencie zákonného dôvodu prevzal bankovku nezistenej meny a nominálnej hodnoty za jeho rýchle a bezproblémové vybavenie a vstup do Slovenskej republiky a túto si ponechal pre osobnú potrebu. Okresný súd Michalovce rozsudkom zo dňa 18.10.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 6To 115/2010 z 31.1.2011 oslobodil žalobcu spod obžaloby prokurátora Vojenskej obvodnej prokuratúry Prešov pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin zneužívania právomocí verejného činiteľa a trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody dňa 31.10.2005, pretože nebolo dokázané, že sa skutok stal. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 31.1.2011. Žalobca bol personálnym rozkazom ministra vnútra zo dňa 22.12.2005 prepustený podľa ust. § 192 ods. 1 písm. e/ zák. č. 73/1998 Z.z. prepustený zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru z dôvodu, že žalobca dňa 31.10.2005 v čase výkonu štátnej služby na Oddelení hraničnej kontroly Vyšné Nemecké na pracovisku pasovej kontroly prevzal od nestotožneného občana Ukrajiny neznámy predmet nezistenej hodnoty, ktorý si ponechal pre svoju potrebu a umožnil tejto osobe vstup na územie Slovenskej republiky. Uvedený skutok bol zistený a preukázaný šetrením nadriadeného, ktorý ako dôkazy použil najmä výsledky šetrenia odborom boja proti korupcii a organizovanej kriminalite, úradu inšpekčnej služby PZ MV č. ČTS:UIS-86/KOK/2005. Proti personálnemu rozkazu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky podal žalobca rozklad, ktorý minister vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím zo dňa 28.2.2006 zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil. Žalobca doručil Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky dňa 1.8.2011 žiadosť o predbežné prerokovanie náhrady škody, ktorá mu bola spôsobená v trestnom konaní podľa zák. č. 514/2003 uznesením o vznesení obvinenia zo dňa 14.12.2005, vzhľadom k tomu, že rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 18.10.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31.1.2011 bol oslobodený spod obžaloby. Uplatnil si majetkovú ujmu vo výške 648,52 EUR a nemajetkovú ujmu vo výške 100.000 EUR. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky listom zo dňa 3.2.2012 potvrdilo doručenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 5.8.2011 a oznámilo žalobcovi, že neboli splnené základné predpoklady na vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a to existencia nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu. Z výpovedí žalobcu a svedkov manželky žalobcu X. K. Š., X. A.C. J., X. K. S., O. J., D. A., S. Š. mal súd za preukázané, že žalobca bol dňa 14.12.2005 zavolaný v rámci dovolenky na poradu, na ktorej došlo k obmedzeniu osobnej slobody žalobcu, bola vykonaná osobná prehliadka, žalobca s ostatnými 17 policajtmi bol vedený spútaný cez odbavujúcu miestnosť pre verejnosť, bol prevezený autobusom do Košíc, bol umiestnený v cele predbežného zadržania 1 a pol dňa, následne bol prepustený. Žalobca mal problém sa zamestnať, svedok X. A. J. potvrdil, že v roku 2006 ho navštívil žalobca v Bratislave, či by mu nemohol nájsť prácu, svedok vôbec neprijal jeho žiadosť do zamestnania, keďže vedel, že žalobca je obvinený a bol vyhodенý z práce. Skutočnosť, že mal žalobca problém sa zamestnať v Michalovciach a v Sobranciach, kde ho všetci poznali, potvrdil svedok D. A. a S. Š.. Z výpovedí všetkých svedkov vyplynulo, že vzhľadom na medializáciu kauzy uverili dôvodom trestného stíhania, od žalobcu sa odvrátili, nechceli sa s ním stretávať a že trestné stíhanie malo vplyv na psychiku

žalobcu. Svedkyňa X.. K. Š. uviedla, že trestné stíhanie malo negatívny vplyv na ich rodinný život, známi a priatelia s nimi prerušili kontakty, každý veril dôvodom trestného stíhania, ona sama uverila dôvodom, žalobca do dnešného dňa pracuje v Bratislave, mimo svojej rodiny.

Súd posúdil uplatnený nárok v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami a dospel k záveru, že nárok je dôvodný.

Základnými predpokladmi existencie zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci v prípade nezákonného rozhodnutia sú existencia nezákonného rozhodnutia vydaného orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci, existencia škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody.

Pokiaľ ide o existenciu nezákonného rozhodnutia, súd má za to, že oslobodzujúci rozsudok má rovnaké účinky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť, predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je existencia nezákonného rozhodnutia, zodpovednosť štátu je podmienená využitím riadnych opravných prostriedkov smerujúcich proti nezákonnému rozhodnutiu. Aj keď uznesenie o vznesení obvinenia nebolo zrušené, je potrebné uviesť, že zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia po právoplatnosti oslobodzujúceho rozsudku pre skutok, pre ktoré bolo vznesené obvinenie, je právne bezvýznamné a bezpredmetné a v zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky má oslobodzujúci rozsudok rovnaké účinky ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia. Preto mal súd za to, že bola splnená prvá podmienka a to existencia nezákonného rozhodnutia.

Vzhľadom k tomu, že ustanovenie § 4 ods. 1 ustanovuje, ktorý orgán má konať v mene štátu, súd posudzoval, ktorý orgán v danom prípade má konať v mene štátu. Žalobca podal návrh dňa 12.9.2012 proti žalovanému Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, t.j. za účinnosti zák. č. 514/2003 účinného do 31.12.2012, pričom aj návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bol podaný na Ministerstve vnútra Slovenskej republiky a žiadosť prerokovala Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky ako orgán príslušný na prejednanie žiadosti. V priebehu konania s účinnosťou od 1.1.2013 došlo k novelizácii ust. § 4 ods. 1 cit. zák., v zmysle písm. f/ cit. ust. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu, v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo v správnom konaní.

Ust. § 4 ods. 1 je procesnoprávnym predpisom, ktorý sa na konanie aplikuje počnúc jeho účinnosťou. Novela citovaného zákona účinná od 1.1.2013 neobsahuje prechodné ustanovenia, ktoré upravujú vzťah novela na konania začaté pred jej účinnosťou, preto je súd povinný aplikovať ustanovenia novely aj na začaté konania pred účinnosťou novely. Pre posúdenie, ktorý orgán štátu je oprávnený konať v danej veci za štát, bolo rozhodné posúdenie, či je týmto orgánom Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky alebo Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Ministerstvo spravodlivosti nemôže byť v súlade s cit. zák. ust. orgánom oprávneným konať za štát, keďže škoda nevznikla v súvislosti s rozhodnutím súdu. Ministerstvo vnútra by bolo oprávneným orgánom, ak by prokurátor nezamietol sťažnosť obvineného proti uzneseniu vyšetrovateľa policajného zboru a nepodal by obžalobu. V danom prípade vydal uznesenie o vznesení obvinenia vyšetrovateľ policajného zboru, prokurátor však sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa o vznesení obvinenia zamietol a podal obžalobu.

S poukazom na vyššie uvedené je orgánom, ktorý je oprávnený konať za štát Generálna prokuratúra Slovenskej republiky.

Žalobca sa po čiastočnom späťvzati domáhal nemajetkovej ujmy vo výške 75.000 EUR. Nemajetková ujma predstavuje zásah do inej než majetkovej sféry poškodeného, nemajetková ujma je akákoľvek ujma, ktorá pre poškodeného neznamena priamu stratu na majetku, najmä zásahov do osobnostnej integrity poškodeného. Každé trestné stíhanie predstavuje závažný zásah do osobnostných práv fyzickej osoby a vyvoláva negatívne dôsledky pre život jednotlivca. Trestné stíhanie zasahuje do súkromného života, do jeho cti, povesti a je spôsobilé obmedziť právo jednotlivca na rešpektovanie ochrany práv a slobôd, na ochranu súkromného, rodinného života, dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti. Zmyslom právnej úpravy zodpovednosti štátu je, aby každá škoda spôsobená nesprávnym, nezákonným zásahom štátu bola odčinená. Peňažná kompenzácia je v zákone označená za spôsob subsidiárneho

odškodnenia, ktoré nastupuje vtedy, ak nie je možné vzniknutú nemajetkovú ujmu nahradiť inak, t.j. ak konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim prostriedkom nápravy. Kritériá, na ktoré má súd prihliadať pri určení výšky peňažnej náhrady, sú ustanovené v § 17 ods. 3 cit. zák., v zmysle ktorého má súd s ohľadom na konkrétne skutkové okolnosti individuálneho prípadu, vymedziť okolnosti významné pre určenie výšky náhrady a to na dopad nezákonného rozhodnutia do osobnostnej sféry poškodeného, vplyv na povesť poškodeného, na doterajší spôsob života, výpočet je demonštratívny.

Podľa § 17 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení zák. č. 412/2012 Z.z. výška náhrady nemajetkovej ujmy nemôže byť vyššia ako náhrada poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu. Ust. § 17 ods. 4 účinné od 1.1.2013 je hmotnoprávny predpis, právna úprava nemajetkovej ujmy v zmysle citovaného zákona účinná do 31.12.2012 nestanovila pre výšku nemajetkovej ujmy žiaden limit. V zákone č. 412/2012, ktorý novelizoval zák. č. 514/2003 od 1.1.2013 absentujú prechodné ustanovenia, t.j. neexistuje žiadne ustanovenie, ktoré by určovalo povinnosť použiť ust. § 17 ods. 4 novely aj na prípady zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutiami vydanými pred účinnosťou tohto zákona platí princíp nepravej retroaktivity, kedy vznik právnych vzťahov existujúcich pred nadobudnutím účinnosti novej právnej úpravy a právne nároky, ktoré z týchto vzťahov vznikli, sa riadia predchádzajúcou právnou úpravou. Tento záver vychádza aj zo všeobecného prechodného ustanovenia § 27 ods. 1 cit. zák., podľa ktorého sa celý nárok na náhradu škody vrátane všetkých súvisiacich otázok t.j. aj nároku na výšku náhrady nemajetkovej ujmy posudzuje podľa zákona účinného v čase vydania nezákonného rozhodnutia. Nezákonným rozhodnutím v danej veci bolo uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 14.12.2005, ktoré bolo vydané pred účinnosťou zák. č. 412/2012, preto nie je prípustná aplikácia § 17 ods. 4, ktorá stanoví limit nemajetkovej ujmy novely zák. č. 412/2012.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že v dôsledku trestného stíhania žalobca utrpel ujmu v osobnom, rodinnom, pracovnom živote. Z výpovedí žalobcu a svedkov jednoznačne vyplynulo, že došlo k negatívnemu zásahu do rodinného života a to strata dôvery manželky, strata harmonického rodinného života, strata priateľov a známych, spoločenská izolácia, verejné odsúdenie, keďže všetci verili vo vinu žalobcu. Významnou skutočnosťou, ktorá ovplyvnila verejnú mienku, bola medializácia veci v novinách, v televízii Markíza v hlavných správach, kde bolo konanie opisované ako preukázaná vec, skorumpovaní policajti v službe brali úplatky, takýto spôsob medializácie prispel k tomu, že verejnosť vnímala uvádzané informácie ako dôveryhodné a pravdivé. Ujma, ktorú utrpel žalobca, nepretrvávala len po dobu trestného stíhania ale pretrváva aj do súčasnosti, keďže tak ako bolo začatie trestného stíhania medializované, ukončenie trestného stíhania takýmto spôsobom medializované nebolo a negatívny vplyv trestného stíhania pretrváva dodnes vo forme verejnej mienky ako aj ujmy v rodinnom a spoločenskom živote. Pokiaľ ide o pracovný život, v dôsledku trestného stíhania došlo k strate zamestnania, k nemožnosti nájsť nové zamestnanie v regióne, kde v zmysle výpovedí svedkov každý každého poznal. Žalobca mal problém po prepustení zo služobného pomeru sa zamestnať, čo vyplýva z výpovede žalobcu, výpovedí svedkov, že ho nikto pre jeho povesť v dôsledku trestného stíhania nechcel zamestnať, preto bol nútený zamestnať sa v Bratislave, kde ho nepoznali, pričom v Bratislave je zamestnaný od roku 2007, od tejto doby je odlúčený od rodiny a domov prichádza po 10 dňoch vždy na 4 dni. K prepusteniu zo služobného pomeru došlo z dôvodov, ktoré sú totožné so skutkami uvedenými v uznesení o vznesení obvinenia a v obžalobe. Z odôvodnenia personálneho rozkazu vyplýva, že podkladom pre rozhodnutie o prepustení žalobcu boli iba výsledky šetrenia vyplývajúceho z vyšetrovania, pričom žalobca využil opravný prostriedok proti personálnemu rozkazu ministra, podal rozklad, ktorý bol zamietnutý.

Vydanie oslobodzujúceho rozsudku bolo dôvodom pre podanie návrhu na obnovu konania podľa ust. § 245 ods. 1. Žalobca bez svojho zavinenia nemohol uplatniť návrh na obnovu konania proti personálnemu rozkazu ministra, keďže v čase právoplatnosti oslobodzujúceho rozsudku, ktorý by zakladal dôvod na obnovu konania, už uplynula 3-ročná objektívna lehota na podanie takéhoto návrhu a nemohol sa týmto spôsobom domáhať nápravy. Prepustením zo služobného pomeru stratil žalobca nielen pravidelný mesačný príjem, ale aj ďalšie sociálne výhody s výkonom tejto funkcie. Služobný plat žalobcu činil v čase prepustenia zo služobného pomeru cca 660 EUR, od roku 2006 za 9 rokov by pri riadnom pokračovaní vo výkone funkcie jeho príjem za toto obdobie činil 71.604 EUR, v dôsledku prepustenia zo služobného pomeru žalobca stratil nárok v zmysle § 35 ods. 1 písm. a/ zák. č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov, nárok na odchodné a to až 9-násobok priemerného mesačného platu. Žalobca bol taktiež ukrátený v dôsledku ukončenia služobného pomeru pre porušenie disciplíny zvlášť hrubým spôsobom na výsluhovom dôchodku. Žalobca sa musel zúčastňovať úkonov v trestnom konaní po dobu 5 rokov a

2 mesiacov, po ktoré trvalá hrozba trestu odňatia slobody v rozmedzí 3 až 8 rokov, čo negatívne splývalo na psychický stav žalobcu.

Všetky následky trestného stíhania žalobcu predstavujú nemajetkovú ujmu, ktorá je v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím, keďže ak by nezačalo trestné stíhanie, tak by tieto následky nenastali.

Pokiaľ ide o personálny rozkaz ministra vnútra o prepustení zo služobného pomeru, tento súd nehodnotil ako nezákonný, keďže je právoplatný, nebol zrušený a nebol vyhlásený za nezákonný, súd naň prihliadol len ako na dôsledok začatia trestného stíhania a jeho následky v osobnom, pracovnom, rodinnom živote žalobcu.

Pokiaľ ide o medializáciu prípadu, žalobca netvrdil, že médiá, ktoré zverejnili trestné stíhanie, by tak urobili v rozpore s tlačovým zákonom alebo že by pri medializácii boli použité nepravdivé pravdu skresľujúce skutočnosti, ktoré by zakladali nárok na ochranu osobnosti voči médiám, naopak je zrejmé, že verejnosti boli oznamované len informácie týkajúce sa začatia trestného stíhania jeho pokračovania, čo je realizáciou práva na slobodu prejavu a šírenie informácií, ktoré zákon sám o sebe nezakazuje. Ak súd poukazoval na medializáciu prípadu, tak iba v súvislosti vplyvu tejto medializácie, k hodnoteniu reakcií ľudí z bezprostredného aj širšieho okolia na osobu žalobcu. K medializácii v rozsahu, v ktorom k nej došlo, uverejnením obrazového záznamu zo zadržania obvinených, kto ako dlho pripravoval zásah, by nedošlo bez informácií, ktoré boli médiám poskytnuté zo strany polície.

S poukazom na dĺžku trestného stíhania, následky na osobný, rodinný, pracovný a spoločenský život žalobcu a s poukazom na obdobné veci, ktoré boli právoplatne skončené, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica 14C 112/2002 - priznaná nemajetková ujma 232.357,43 EUR, rozsudok Okresného súdu Prešov 9C 92/2007 - priznaná nemajetková ujma 230.000 EUR, nemajetková ujma priznaná S.. E. C. 1.600.000 EUR, rozsudok Okresný súd Prešov 7C 66/2011 Q. D. - priznaná suma 60.000 EUR, pričom v danej veci išlo o spoluobvineného žalobcu, v danej veci bolo trestné stíhanie zastavené už 2.6.2009 v prípravnom konaní, trestné stíhanie teda trvalo kratšie 3,5 roka, mal súd za preukázané, že žalobcovi vznikol nárok na priznanie nemajetkovej ujmy vo výške 75.000 EUR.

S poukazom na vyššie uvedené mal súd za preukázané, že v konaní boli preukázané všetky podmienky zodpovednosti za škodu štátu a to nezákonné rozhodnutie, škoda ako aj príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou, preto súd podľa citovaných zákonných ustanovení zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi nemajetkovú ujmu vo výške 75.000 EUR v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania.

Žalobca si uplatnil aj 9,5% úrok z omeškania z uplatnenej sumy od 6.2.2012. Omeškanie sa odvíja od splatnosti dlhu. Pri nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 je potrebné vychádzať z ust. § 16 ods. 4, podľa ktorého lehota omeškania začína plynúť najskôr dňom oznámenia, že nárok poškodeného nebude uspokojený alebo uplynutím 6 mesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku. Žalobca požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody listom zo dňa 1.8.2011, pričom tento návrh bol doručený žalovanému 5.8.2011, čo vyplýva z odpovede Ministerstva vnútra SR zo dňa 3.2.2012. Vzhľadom na zmenu právnej úpravy skutočnosť, že nárok na predbežné prerokovanie bol podaný na Ministerstve vnútra SR a toto aj danú žiadosť prerokovalo, nemá v zmysle zmeny právnej úpravy vplyv, 6 mesačná zákonom stanovená lehota na prerokovanie žiadosti uplynula 5.2.2012, keďže žalovaný neuspokojil žalobcu v 6 mesačnej lehote, dostal sa dňa 6.2.2012 do omeškania.

Preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť úrok z omeškania od prvého dňa omeškania, t.j. od 6.2.2012 do zaplata.

Výška úrokov z omeškania zodpovedá výške základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania navýšenej o 8 percentuálnych bodov podľa ust. § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 t.j. 9%.

Keďže žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške 9,5%, pričom zákonný úrok z omeškania k prvému dňu omeškania činil 9%, súd v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania návrh ako nedôvodný zamietol.

Žalobca vzal po podaní návrhu späť návrh v časti 648,52 EUR s príslušenstvom, preto súd za súhlasu žalovaného podľa ust. § 96 ods. 1,2 O.s.p. konanie v tejto časti zastavil.

V čase vyhlásenia rozsudku súd priznal žalobcovi podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. náhradu trov konania s tým, že výška trov konania bude vyčíslená v písomnom vyhotovení rozsudku.

Podľa ust. § 151 ods. 1,2 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do 3 pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa ods. 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia. Ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Rozsudok bol vyhlásený dňa 22.4.2015, právny zástupca žalobcu doručil vyúčtovanie trov právneho zastúpenia listom zo dňa 28.5.2015, ktorý bol podaný na pošte Michalovce dňa 5.6.2015 a súdu bol doručený dňa 9.6.2015.

Keďže právny zástupca žalobcu nevyčísli trovy konania v lehote 3 pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia t.j. do 27.4.2015 ale až dňa 5.6.2015, o trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 151 ods. 2 O.s.p. tak, že nepriznal žalobcovi náhradu trov konania, keďže žalobcovi iné trovy ako trovy právneho zastúpenia nevznikli.

Štát mal podľa ust. § 148 ods. 1 právo na náhradu trov konania, ktoré platil voči žalovanému. Trovy štátu pozostávali zo svedočného vo výške 105,53 EUR, priznané uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 18.3.2015. Žalovaný je podľa ust. § 4 ods. 2 písm. a/ oslobodený od platenia súdnych poplatkov, preto súd v súlade s cit. zák. ust. a contráριο vyslovil, že štát nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona. (§ 251 O.s.p.)